

[Bjørn Elmquist]

løb til lignende BZ-aktioner, som vi har set i andre af Danmarks større byer, der da ikke er så meget mindre end Københavns Kommune, faktisk er løbet ud i sandet igen.

Nogle forklarer det med, at problemerne er grebet anderledes, mere viseligt, an disse andre steder, og dette synspunkt kan vi i Venstre ikke helt afvise.

Også af den grund noterer vi med tilfredshed justitsministerens tilsagn i dag om, at en arbejdsgruppe under Justitsministeriet med deltagelse fra Boligministeriet og Miljøministeriet skal gennemgå lovgivningen med henblik på at udarbejde et lovforslag, der kan sikre, at bygningerne ikke kan tages i besiddelse af uvedkommende. Venstre ser gerne et sådant lovforslag fremsat og vedtaget allerede i den førstkommande folketingssamling.

Nu sagde jeg før, at disse problemer er en væsentlig del af forklaringen på BZ-fænomenet, men dermed har jeg så også sagt, at de ikke er hele forklaringen.

Der er mange andre årsager: almindelig utilfredshed med samfundet, tilpasningsvanskeligheder, sociale problemer, dårlige familieforhold, uddannelses- og beskæftigelsesproblemer m.m., alt sammen kraftigt inspireret, mener jeg, af udenlandske forhold. Vestberlin var vel et af de første steder, i hvert fald i Europa, hvor BZ-fænomenet opstod, og så måtte Danmark eller rettere København også med på vognen, selv om disse kategoriske konfrontationsmetoder heldigvis da ikke forekommer typisk danske.

Det fører mig så over til det andet sæt af aspekter ved BZ-fænomenet: volden. Hvor jeg før gav udtryk for ønsker om at få løst de unges boligproblemer, kan jeg, hvad voldsaspektet angår, ikke sige noget som helst imødekomende. Venstre finder BZ'ernes anvendelse af voldelige metoder forkastelig. Det gælder både BZ-volden mod politiet og BZ-volden mod borgerne i almindelighed. Venstre ønsker krystalklart at tilkendegive, at politiet har og bør have de nødvendige beføjelser til at stoppe uroligheder, optøjer, ballade og vold. Politiet skal selvsagt også være i stand til at sikre retsforfølgning af de BZ'ere, der bryder loven, fuldstændig på linje med den påtalekompetence, som ordensmagten og retsmyndighederne har fået pålagt over for alle os andre borgere i dette samfund.

Der har været røster fremme om, at man burde vende ryggen til, affinde sig med BZ-metoderne. Det vil jeg godt advare imod. Venstre kræver ganske vist ikke handling for enhver pris og på et hvilket som helst tidspunkt. Vi er således enige med justitsministeren, når han i sin besvarelse af forespørgslen i dag taler om vigtigheden af, at politiet udviser den fornødne besindighed, og at politiet ikke går længere, end det er nødvendigt for, at politiet kan løse sin opgave med at sikre ro og orden. Sådan må det også være, for politiet skal ikke straffe lovovertrædere. Det er ifølge grundloven domstolene, der har den opgave.

Men eftergiveness og passivitet duer ikke over for vold. Derfor noterer vi os med tilfredshed justitsministerens ord i dag om, at politiet også i fremtiden, hvis det kommer til nye voldelige eller andre kriminelle episoder fra BZ'ernes side, skal håndhæve loven. Vi bakker til fulde tilliden til politiets håndtering af indsatsen imod BZ op, og jeg håber, at debatten i dag vil vise et stort, bredt flertal her i Folketinget i samme retning, sådan at påstande om politiske signaler til politiet om passivitet over for eller forståelse for BZ'erne bliver manet effektivt i jorden.

En del af volden og andre ulovligheder er blevet udøvet i forbindelse med BZ-demonstrationer, lovligt anmeldt i øvrigt. Jeg er ikke helt sikker på, i hvilket omfang myndighederne har mulighed for at fastholde demonstrationsarrangørerne på deres ansvar for en ordentlig afvikling af demonstrationen. Måske kan justitsministeren senere forklare, hvilke muligheder man har for at sætte ind over for arrangørerne.

I den forbindelse har spørgsmålet om brug af masker, elefanthuer og lign. fra demonstrationsdeltagernes side været rejst. Der er nogle, der har været inde på tanken om, at vi skulle forbyde maskering i forbindelse med demonstrationer og brug af den på offentlig vej og gade. Sådan var det indtil for en snes år siden, mener jeg, i politivedtægten for København.

Det rører ved de frihedsrettigheder, som Venstre blandt andre partier tillægger den allerstørste vægt både her i Danmark og i andre lande. Disse frihedsrettigheder skal vi hæge om, og man skal derfor være meget forsigtig med at indskrænke udøvelsen af dem. På den anden side virker det ærlig talt selvmodsiggende, at personer, der ved at demonstrere og ved